

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 280
din data de 06.04.2016

Dosar nr. 12/2016

Petiția nr. 119/13.01.2016

Petent:

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale

Obiect: neplata de către partea reclamată a „idemnizației de comandă”, petentul având pregătire de „instructor superior” în cadrul Școlii de aplicație militară din Pitești.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1.....

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 Ministerul Apărării Naționale.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul susține că partea reclamată nu îi plătește „idemnizația de comandă”, acesta având calitate de „instructor superior”, în cadrul Școlii de aplicație militară din Pitești .

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.119/08.02.2016, a fost citat domnul în calitate de petent, pentru data de 23.02.2016. Procedură legal îndeplinită.

3.2 Prin adresa înregistrată cu nr.7857/14.12.2015, a fost citat *Ministerul Apărării Naționale*, în calitate de reclamat, prin reprezentant legal pentru data de 23.02.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține că partea reclamată refuză să-i plătească idemnizația de comandă, deși alți colegi din alte unități din teritoriul respectiv se plătește, respectiv, angajaților

ce se află în situație similară cu petentul de „instructor superior”, dar care activează în cadrul Școlii din Chitila, al Școlii de aplicație din Buzău și din cadrul Școlii de aplicație pentru Transmisiuni din Sibiu, aflate în subordinea MApN. Școlile de aplicație din cadrul structurii MApN, funcționează după regulamentele I.M.3/2 și M.S nr.51/2008. Acestea instituie normele metodologice de aplicare privind acordare indemnizației de comandă instructorilor superiori din cadrul Școlilor de aplicație. Reglementările legale de acordare a respectivei indemnizații pentru „instructor superior” sunt invocate prin Ordin de către Ministrul Apărării.

Susținerile părții reclamate

4.2 Partea reclamată susține că dreptul pretins de petent izvorăște din dispozițiile legale art.8 alin.(1 și (2 din anexa nr.VII, Legea nr.284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Acordarea indemnizației de comandă presupune potrivit legii și a Normelor metodologice privind acordarea/suspendarea indemnizației de comandă aprobate prin Ordinul ministrului Apărării Naționale M.S nr.105/1999. Ordinul prevede îndeplinirea cumulativă a cerințelor statuate în actul normativ aplicabil. Petentul în cauză se încadrează în funcția de „instructor superior”, neavând funcție de conducere de Șef al catedrei în cadrul căruia își desfășoară activitatea, potrivit cerințelor art.2 alin.(5 din Instrucțiunile privind corpul instructorilor militari. Funcția de „instructor superior”, poate fi de “comandă” sau de „execuție”, după caz. Petentul ocupă funcția de „instructor superior”, în cadrul Bazei de Instruire pentru Vânători de Munte-U.M nr.01041 „P” - Predeal de pe lângă Școala de Aplicație din Pitești, fără a fi șef de catedră subordonându-se unui șef ierarhic de conducere.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care petentului nu i se plătește de către partea reclamată „idemnizația de comandă” în calitate de „instructor superior” din cadrul Școlii de aplicație militară din Pitești. Petentul susține că altor colegi aflați în alte Școli de aplicație din teritoriu, partea reclamată le plătește acest drept.

Raportat la definiția discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

Colegiul director, potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, constată că petențul invocă un tratament defavorizant, cu privire la neacordarea unui drept salarial, respectiv acordarea „idemnizației de comandă”, având calitate de „instructor superior”, în cadrul Școlii

de aplicație militară din Pitești. Petentul a aflat în anul 2015 faptul că alți colegi angajați pe poziții similare, din alte Școli de aplicații din teritoriu subordonate MApN, primesc indemnizația menționată. Partea reclamată arată condițiile în care se poate acorda indemnizația de comandă din punct de vedere legal, dacă acordarea/suspendarea indemnizației de comandă aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale M.S nr.105/1999, este aplicabilă. Angajații eligibili pentru a primi “indemnizația de comandă” potrivit Ordinului ministrului, trebuie îndeplinită o cerință specifică; “petentul să dețină funcția de *instructor superior de comandă* și nu de *execuție*”. Petentul fiind angajat în cadrul unei școli de aplicații, pe funcție de execuție, subordonându-se unui șef ierarhic”.

Așadar, Colegiul director constată că în prezenta speță, nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit art. 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată. O atare prezumție, permite cel puțin a se presupune că între un criteriu interzis și fapta părții reclamate, există un raport de cauzalitate ce determină un tratament mai puțin favorabil între părți, prin comparabilitate (lipsă criteriu de discriminare).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință.

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare potrivit prevederilor art. 2 alin.1), din O.G nr.137/2000, modificată (lipsă criteriu de discriminare).
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a)

b) Ministerul Apărării Naționale, loc. București, str. Izvor, nr.110, sector 5.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

ISTVAN HALLER – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MANOLE FLORIN– Membru

Întocmit Rodina Olimpiu, Consilier Juridic SACD

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP